

ČESKÁ BAGDETA

Názvy dle ES : N - Tschechische Bagdette, F – Bagadais Tchèque, A – Czech Bagdad
Zařazení v seznamu plemen ES: holubi bradavičnatí č. 110.
Původ : východní Čechy

Plemenné znaky:

Poměrně silný holub střední velikosti s dobrými letovými schopnostmi, původně polařící, s cennými znaky hlavy, zobáku a obočnic, které jej přiřazují mezi bradavičnatá plemena. Vyniká řadou barevných a kresebných rázů.

Velikost kroužku č.9.

Za plemeno byla uznána v roce 1941. Sídlo klubu Holice v Čechách.

Exteriér

Hlava:

Hlava je k tělu přiměřeně velká, čelo plné a široké tvoří s temenem a záhlavím plynulý oblouk. Hlava je široká, při pohledu shora spolu se zobákem ve tvaru tupého klínu. Vzácně se mohou vyskytovat holubi s lasturovitou chocholkou, která nepřesahuje temeno hlavy. Šířka hlavy na temeni včetně obočnic 26-32 mm.

Vady malé: mírně ploché temeno, ostře spadající záhlaví, mírně propadlé nebo zúžené čelo, chybný tvar chocholky

Vady velké: propadlé zúžené čelo, úzká plochá hlava, drobná hlava.

Oči:

Oči jsou poměrně velké, duhovka je perlová, u čápků tmavá (vikvová). Malé klínky u šupinatých se posuzují mírně. Obočnice jsou vyvinuté, jemné struktury, karmínově červené, po celém obvodu stejně široké a nepřesahující temeno hlavy.

Vady malé: Prokrvená duhovka nebo malé klínky u šupinatých. Světlejší, nepravidelná obočnice.

Vady velké: Velké tmavé klínky v duhovce u šupinatých, žluté oko. Obočnice bledé, hrubé, přerostlé. Slabě vyvinuté obočnice. Obočnice se nesmí dotýkat koutků zobáku, nesmí přerůstat temeno hlavy.

Zobák:

Zobák je široce nasazený, silný, tupý a klínovitý, střední délky, obě jeho části jsou přibližně stejně silné. Nasazením navazuje na linii čela. U všech rázů je světlý, u kořene dobře prokrvený. U černých a modrých rázů, kromě čápků, je přípustná tmavá jehla na horním zobáku. Přednost má holub bez jehly. Ozobí jemné, ne velké, ve tvaru srdce s bílým popraškem. V koticích zobáku přechází v malé bradavičky. Délka zobáku od středu oka do 37 mm.

Vady malé: Zobák poněkud delší, slabší spodní čelist, potemnělý u modrých a černých. Ozobí nepatrně hrubší.

Vady velké: Zobák ostrý, slabý, úzký, příliš dlouhý, černý. Ozobí hrubé, přerostlé, nepravidelné.

Křídla, opeření:

Křídla jsou přiměřeně dlouhá, širší, lehce spočívají na ocase a nekříží se.

Ocas je úzce složený, navazuje na linii hřbetu, nedotýká se země. Opeření husté, tuhé a pevně přilehlé. Světlejší letka než jsou ostatní se u bělopruhých za vadu nepovažuje. Stačí nádech barvy.

Vady malé: Delší křídla, delší a širší ocas. Peří nepřilehlé, řidší, nebo hrubé.

Vady velké: Křídla šavlovitá, křížící se nebo svěšené letky. V barevných letkách bílé pero, u čápků barevné pero v bílých letkách. Ocas stříškovitý, vychýlený z přímé hřbetní linie, nepřiměřeně dlouhý.

Postava, krk a nohy:

Postava pokud možno statná, nazad skloněná. Hruď je široká, klenutá a hluboká. Nesmí působit dojmem dlouhého holuba.

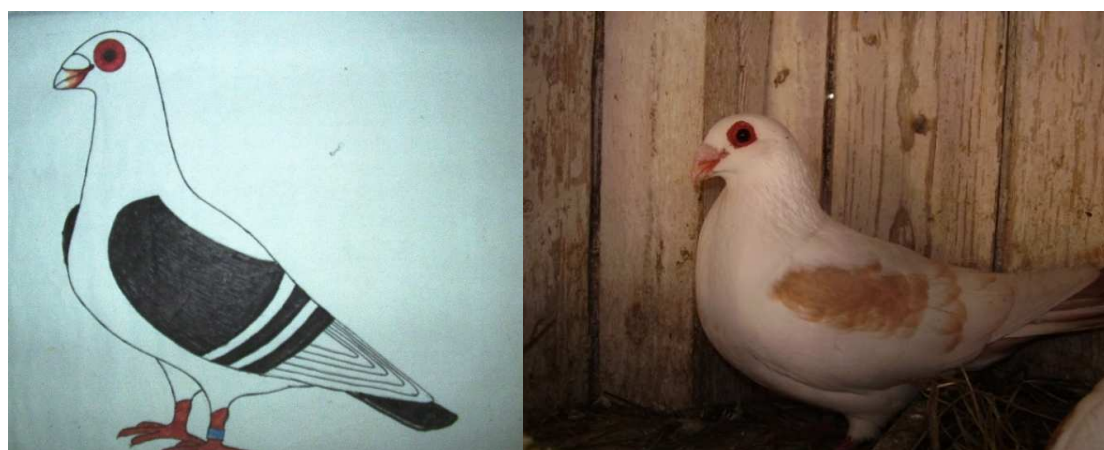
Krk je na trupu široce nasazený, středně dlouhý, k hrdlu zúžený bez lalůčku.

Nohy jsou středně vysoké, červené, běháky a prsty neopeřené. Dráčky jsou světlé, u černých a modrých, kromě čápků, mohou být tmavé.

Vady malé: Postava mírně vztyčená, vyšší, užší v prsou. Krk slabší, příliš dlouhý. Opeřené prsty a běháky.

Vady velké: Postava příliš dlouhá, útlá, vodorovně nesená. Ve stavbě těla křivá prsní kost. Krk s lalůčkem, nebo s ohryzkem. Na nohách tmavé dráčky, mimo černých a modrých.

Barva a kresba:

Barvy jsou požadovány pokud možno čisté a rovnoměrně rozložené. Při posuzování jsou druhořadým znakem. Kresby jsou pravidelné s příslušným uspořádáním u jednotlivých rázů. U bělopruhých nepřesné pruhy posuzovat velice mírně, neboť nejedná o klasické pruhy jako u ostatních plemen. Jedná se o geneticky danou šupinatost štítů.

Rázy:

ČERNÁ BĚLOPRUHÁ

ČERNÁ ŠUPINATÁ (pigr)

MODRÁ ČERNOPRUHÁ

ČÁPEK MODRÝ

HNĚDÁ BĚLOPRUHÁ

ČERVENÁ BĚLOPRUHÁ

ČÁPEK ČERVENÝ BĚLOPRUHÝ

ČÁPEK ČERNÝ BĚLOPRUHÝ

Plnobarevní: černí, modří, modří kapratí a černopruzí, hnědí, červení, žlutí, bílí, šedohnědí, hnědožlutí a stříbřítí.

PRUHY NA KŘÍDLE A OCASU

PROKVETLÉ LETKY A PRUH NA OCASE

Nepravidelné pruhy, prokvetlé letky a nestejněměrný pruh na ocase jsou u všech bělopruhých variant a to jak barevných, tak čápků.

Čápci: černí, hnědí, modří, modří černopruzí, červení a žlutí. V uvedených barvách jsou i bělopruzí, jsou včetně letek celí bílí, barevné jsou štíty křídel, ocas s podocasníkem. Bílé sedlo zasahuje až na horní část štítů.

Šupinatí (pigři): černí, hnědí, šedohnědí, modří, červení, a žlutí. Hlavu a horní část krku mají barevnou bez kresby. Ostatní části těla jsou šupinaté včetně letek a ocasu. Horní část štítů je barevnější. Šupinatost tvoří na okrajích barevně žíhaná a lemovaná bílá pířka uspořádaná na štítech v pravidelném řádkování. Spodní část těla je světlejší.

Bělopruzí: černí, šedohnědí, hnědí, modří, červení a žlutí. Bílé pruhy nejsou plně probělené. Bílé prokvetlé jsou i konce letek a bývá i pruh přes celou šíři ocasu s možností prokvetlých krajních pér. V letce ani v ocase nesmí být celé bílé pero.

Z důvodu udržení bělopruhé kresby se používají do chovu rovní celobarevní i bělopruzí se šupinatými protějšky. Naopak k zlepšení velmi světlých šupinatých se použije do páru rovný kus stejné barvy. Zásadně se však vybírají do chovu holubi s typickou hlavou a postavou.

Doplnění vzorníku české bagdety vydaného Českým svazem chovatelů 2008 zpracovali členové klubu bradavičnatých plemen :
Jaromír Kropáček
Ing. Karel Pivoňka
Zdeněk Uhlíř

BŘEZEN 2010